

SZÉKELY-UDVARHELY

AZ UDVARHELYMEGYEI 48-AS FÜGGETLENSÉGI KOSSUTH-PÁRT POLITIKAI LAPJA

A SZÉKELYUDVARHELYI „SZÉKELY TÁRSASÁG” ÉS TÖBB EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE

megjelen hetenkint kétszer: osztorfőköri és vasárnap.
 ELŐFIZETÉSI ÁRA: egész évre 10 K, félévre 5 K, negyedévre 2 K 50 fillér. Külföldre egész évre 12 K. Községek, községi előjárók, papok és gazdasági egyesületi tagok egész évre 8 K, tanítók, községi és körjegyzők szintén egész évre 7 koronáért kapják. Egy példány ára 10 fillér. Helyközi telefon 15. sz.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

BETEGH PÁL

LAPTULAJDONOS.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL: Székelyudvarhely, Kossuth-utca 31. szám, hova a kéziratok, hirdetések és előfizetések küldendők. — Kéziratokat vissza nem adjuk. Hivatalos hirdetések 100 szóig minden szó 6 fillér, azon felül 4 fillér, magánhirdetések négyzet om. 8 fillér, többszöri közlésnél 6 fillér. Nyílt-tér sora: 1 K. Díjak előre fizetendők. — M. kir. postatakarékpénztári osek- és kléring 10,489. szám

A kivándorlásról.

A napokban jelent meg egy rendkívüli érdekes kimutatás a kivándorlás adatairól. A múlt évben — olvassuk a kimutatásban — közel 40000 ember vándorolt ki Magyarországból Fiumén keresztül a Cunard-társaság hajóin. Ehhez a számhoz még hozzá kell venni azt is, amelyet a Ha. burgon és egyéb utirányokon át kivándoroltak kontingense kitesz, sőt — ha hü képet akarunk az egész népességi mozgalmról — nem szabad elhanyagolnunk azokat a szintén tekintélyes számú kivándorlókat sem, akik nem Amerikába, hanem más országokba vették útjukat, mint például a székelyek Romániába stb.

Ezek a számok ékesszólóan beszélnek és a beszédük egyenesen megdöbbentő. Negyvenötvenezer ember egy, egyetlenegy évben! Rettenetes vérvesztés. Nem mi, kis ország, de hatalmas államok sem engedhetnék meg maguknak ezt a luxust, hogy fiaikat ezrével engedjék idegenbe. De nem mondhatjuk azt sem, hogy talán tétlenül néznők ezt a szinte elemi erejű csapást. Ankéteztünk róla eleget, gondolkoztunk rajta eleget, megpróbáltunk mindent, elővettük egész tudományunkat — és még sem sikerült semmi eredményt elérnünk. Amikor az elnökválasztást megelőző időkben Amerikában erős válságok dúltak az iparban, százezrek siettek haza. Es mi abban a boldog illúzióban ringattuk magunkat, hogy ezt a honszerelmevé, vagy bölcs tevékenységünknek támadt üdvös fogadtatja. De azután az elnökválasztás izgalmi elmúltak, a válságok elültek — és a hatalmas Cunard-oceánjárók ismét megterhelve vitték ki véreinket a tengerentúlra, hogy ott keressék boldogulásukat.

A kivándorlás gazdasági tényező közrehatásának volt az eredménye. Első és legfontosabb tényező ezek sorában természetesen az, hogy odaát, Amerikában hasonlíthatatlanul magasabb munkabérek vannak, mint nálunk, ami szegényes és kezdetleges ipari viszonyaink között; a munkás tehát odamegy, ahol többet kereshet. Ezt az egy tényezőt egyelőre nagyon nehezen fogjuk kiküszöbölhetni tudni, mert tökeszegény, a fejlődésnek csak a legkezdetén álló ország lévén, lehetetlen

versenyeznünk a hatalmas Unió bőségben guruló dolláraival.

Ellenben lehet és kell is tennünk más téren a kivándorlást előidéző tényezők hatásának csökkentésére. Akik a kérdéssel foglalkoztak, gyakran utaltak a nép földéhségére. Ez a tünet tényleg meg van, ezzel számolni kell és okos parcellázási politika segítségével, sokat lehet tenni kielégítésére.

Szólani kellene a közigazgatás sok helyütt zilált viszonyainak a berendezéséről is, a szociális intézkedések egész soráról, a munka és a munkás nagyobb megbecsüléséről — de hát ezt mind elmondották már elégszer.

Az egész mégis azon fordul meg, hogy — szegények vagyunk, nincs pénzünk, nincs iparunk, még a földmivelésünk is — agrár-ország volnánk! — rendkívül elmaradott állapotban leledzik, amíg anyagilag meg nem erősödünk, addig mit sem tehetünk az ellen, hogy azok a polgáraink, akiket etikai tekintetek nem kötnek a hazához, könnyű szívvel és a jobb sors alapos reményében lépnek át határainkat.

Egy vigasztaló mégis van a dologban és ez, amikor a kivándorlás mérlegét nézzük, nagyon jelentékeny sullyal esik latba. A kivándorlók ugyanis pénzt hoznak haza, sokat takarítanak meg Amerikában, megszokják a komoly munkát és megteremtik vagyoni jólétüket. Azok a felsőmagyarországi falvak például, ahonnan legtöbben mentek ki, külsőleg nagy átalakuláson mentek át egy idő óta: mindenütt a jólét jelei látszanak, virulnak a kis falvak, emelkedik a kultúra, a vagyonosság.

Azok, akik kalandos vággyal vagy a nyomortól üzetve vándorbotot vettek a kezükbe, nem szakadtak le a nemzet testéről, hanem a messze idegenben is mindig haza gondoltak. Gyűjtötték a pénzt családjuknak, szorgalmasan küldözgették haza megtakarított filléreiket és nehéz munkájukban mindenkor az a reményt fakasztó, erőt acélező ábránd ringott előttük: milyen boldogok lesznek majd otthon, ha visszatérnek, kis pénzükkel megrakodva és száműzik a gondot, nyomort egyszerű életükből. Ha a kivándorlás hatalmas arányai el is szorítják szívünket, megdöbbentik lelkünket, megmarad vigasztaló momentumnak, hogy hiszen az egész mozgalom csak átmeneti, mi nem veszítjük el fiainkat,

mert hisz azok visszajönnek, hanem csak mintegy tanulni küldjük idegenbe — és éllet a remény, hogy ha meg lesz mindnyájunkban az az erős energia, amellyel szegény magyar munkások rettenetes viszonyok között becsülettel megállották helyüket odakünt, idegenben, akkor mi is felkényököljük magunkat a gazdagságnak arra a fokára, hogy minden polgárunkat itt tarthatjuk — jól tarthatjuk — a hazában.

Méhészeti közgyűlés.

Városunkban folyó hó 8-án tartotta az „Udvarhelyvármegyei méhészeti egyesület” ez évi közgyűlését. Megyénk különböző részeiből össze seroglett lelkes méhészek sokasága, a vármegyei ház kistermék zsúfolásig megtöltötte.

Derzsi Samu az egyesület ügyvivő buzgó elnöke, lelkes, az összehozandóság eszméjét hangoztató beszéd kíséretében nyitotta meg a közgyűlést.

Gál Imre titkár jelenti, hogy a választmányi gyűlés méltóságos Ugron Ákos vármegyei ágilis főispánját a méhészeti egyesület védnökének kérte fel, aki ezen tisztség elfogadására a választmány által kiküldött bizottság előzetes kérésére hajlandónak is nyilatkozott, kéri a közgyűlést, hogy a választmány ebbeli határozatát tegye magáévá.

A közgyűlés kitörő éljenzés mellett egyhangú lelkesedéssel járul hozzá a választmány határozatához s Betegh Pál tagtárs vezetése alatt egy bizottságot küld ki, hogy a főispán urat a közgyűlésen való megjelenésre kérje fel.

Ugyancsak a választmány határozata értelmében vármegyei lelkes kir. tanfelügyelője felkérendő, hogy a méhészeti egyesület tiszteletbeli elnökségét vállalja el, mire nézve a közgyűlés egyakarattal lelkesen kiáltja ki a nemeslelkű kir. tanfelügyelőt tiszteletbeli elnökének.

Rozsondai István vezetése alatt szintén egy bizottság küldetik ki, hogy a kir. tanfelügyelőt a közgyűlésre hívja meg.

Titkár indítványozza, hogy Kovács Antal méhészeti felügyelő — a marosvásárhelyi kirendeltség vezetője valamint gróf Zichy Aladar or. méh. egyesület elnökeinek közgyűlés táviratban fejezze ki elismerését és ragaszkodását, mely indítvány egyhangulag elfogadtatott.

A kiküldött bizottság ezalatt visszatér — élén a kir. tanfelügyelővel — s a zajos éljenzés lecsillapultával titkárunk szép beszéd kíséretében ecseteli azon bizalmat, mellyel a méhészeti egyesület tagjai a kir. tanfelügyelő személye iránt viseltetnek; de mert a méhészeti kultiválása a

nevelés buzgó teljesítésével annyira összeeső. mondhatni annak mintegy kiegészítő részét képezi, az egyesület nevében kéri a tiszteletbeli elnökség elfogadására.

Kir. tanfelügyelő megköszönve a személye iránt megnyilvánult közbizalmat, örömmel fogadja el a felajánlott tisztséget s eszmékben gazdag tartalmas beszéd kíséretében foglalja el a tiszteletbeli elnöki széket.

Beszédjében rámutat a kicsiny méhek egyöntetű munkájára, melyből a méhészek is megtanulhatják a szorgalom, együtt működés és takarékoság megbecsülhetetlen erényeit. Mint hivatali főnök sem fog megszünni, hogy közgazdaságunk ezen jövedelmet nyújtó ágát legelső sorban is a tanítók karolják fel. Számadatokkal bizonyítja, hogy magyar népünk a méhtenyésztés felkarolása által mily nagy összeggel járulna szeretett magyar hazánk vagyonosodásához. Ezen eszmék, melynek szolgálatába szegődünk, ha a megjelenetek lelkében ugymond gyökeret vernek, tovább és tovább fog az sarjzani mint Krisztus 12 apostola képes volt az isteni eszméket az egész világon elterjeszteni, ugy ennyi lelkes méhész is képes leend Székelyföldünkön e téren új életet teremteni. Végül még egyszer köszönetet mond a bizalomért; esküre emelt kézzel fogadja, hogy e bizalomra mindig méltónak fogja magát érdekesíteni.

Gál Imre olvassa fel az eszmékben gazdag — az egyesületnek egy évi működéséről gondosan megszerkesztett titkári jelentését, mely kiemerítően adja tudunkra az év minden legkisebb mozzanatát.

A titkári jelentés éljenzéssel fogadtatott s azt Blájer Balázs tagtárs indítványára jegyzőkönyvileg is megörökíteni határozták.

Mellett kir. tanfelügyelőnk ezen határozathoz készséges örömmel járul hozzá, a tett indítványt annyiban kívánja még módosítani, hogy mivel a titkári jelentés e téren egy egész közkinccset érő tanulmányt képez, kéressék fel az éppen jelenlevő Betegh Pál lapszerkesztő és nyomdatulajdonos, hogy ezen jelentést az egyesület költségére sokszorosítsa s így füzetekben kiadva, tegye a tagoknak és másoknak is mérsekelt díj mellett hozzáférhetővé, hogy ezt saját otthonunkban is át meg át olvassva váljunk valóban — ne csak szállóigévé, hanem közkinccs.

A közgyűlés ily értelemben járul hozzá az indítványhoz s azt egyhangulag emeli határozatra.

Ekkor jelenik meg a másik kiküldött bizottság élén méltóságos Ugron Ákos főispánunk, akit kitörő meg-meg ujló lelkes éljenzéssel fogadtak. Titkár lelkes szavakkal fejezi ki ezt a hűséges ragaszkodást, mellyel

közszereketben álló főispánokat körül vesszük, midőn alázattal kéri a méhészeti egyesület védnökségének elfogadását. az egyesület nevében azon imaszerű ohajtásának ad kifejezést, miszerint adja Isten, hogy minél tovább láthassuk Udvarhelyvármegye vezérének.

Főispánunk meleg szavakban ad kifejezést a személye iránt ezuttal is megnyilvánult közbizalomért s mint a székekesség boldogulásáért rajongó székekely ember keresetlen szavakban köti az egyesület minden egyes tagjának szívére az egyetértés, szorgalmas törekvés és takarékoság eszméit, melyeknek gyakorlására a kicsiny méhek munkája oly szép példát ad. Jól esik lelkeknek a megnyilatkozott ragaszkodás éppen akkor, midőn távozni készül alászából s ígéretet tesz, hogy nemcsak addig, míg ama hatalmi polcon ül, melyet még ezidő szerint betölt, hanem ezután mint magán ember is törekedni fog az egyesület nemes intenciójának megvalósításán, a annak érdekeit mindenben és mindenütt az ügysző méltó lelkesedéssel fogja képviselni.

A módosított alapszabályok felolvasása után határozatilag kimondatik, hogy a Keresztur-vidéki méhész-kör egyesül az udvarhelyi méhész-körrel s hivatalos címül „Udvarhelyvármegyei Méhészeti Egyesület” nevet veszi föl.

Közgyűlés a pénztár megvizsgálására Szibián György tagtárs elnökléte alatt egy bizottságot küld ki. Ezen bizottság jelentése szerint a pénztárvizsgálat során kitűnt, hogy az egyesületnek készpénze 83 korona és hogy a jelen évi bevétel-előirányzata 343 K, kiadás 252 korona. Tőkésítendő 91 korona. A méhészeti egyesületi tagok száma 251.

A pénztárvizsgáló bizottság ajánlatára Lőrinczi Béla pénztárosnak a szakszerűen vezetett számadásokért a közgyűlés köszönetet mond s a további számadások alóli felmentését egyhangulag határozza el.

Kulcsár Ferenc főgimnáziumi tanár egy 75-szörösen nagyított s a méhek belső szervezetét feltűntető rajzról tartott egy igazán tudományos színvonalon álló szemléltető előadást, melyet a jelen voltak nagy érdeklődéssel hallgattak s melyért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a közgyűlés.

A felszólalások sorrendjén Bálint Imre meleg szavakban mond köszönetet úgy a maga, valamint társai nevében az egyesület előjáróságának, hogy részükre kaptárkészítő tanfolyamot rendezett.

László Domokos egyesületünk eltávozott elnökének a közgyűléshez intézett köszönő levele olvastatik, mely kitörő éljenzéssel fogadtatott. Nevezettnek az egyesületben kifejtett önzetlen tevékenysége elismerése — hálája és ragaszkodása jeléül őt tiszteletbeli elnökének választja, melyről nevezettet jegyzőkönyvi kivonattal értesíti.

Titkár meleg ajánlatára nagyságos Lányi Imre posta- és távirada ellenőr egyhangú lelkesedéssel a méhészeti egyesület elnökének megválasztatott.

Derzsi Samu ügyvezető alelnök megköszönte a benne helyezett bizalmat, az odaadó ragaszkodást mellyel az egyesület tagjai részéről találko-

zott, az elnöki szeket Lányi Imre urnak adja át, aki szolgálati beszédeben kijelentette, hogy ő is a munkásság, egyetértés és takarékoság jelszavaival iparkodik a téren szakavatott tudását érvényesíteni s az egyesület felvirágzásán szívet-lelkekkel, fáradhatatlanul munkálkodni s ekként magát továbbra is a közbizalomra érdemesíteni.

Az egyesület tisztikara a következőleg alakult: Alelnökök, az udvarhelyi járásban: Derzsi Samu, a kereszturnban: Kozma Miklós és a homoródiában: Ambrus András. Titkár Gál Imre. Jegyző: Novák János. Aljegyzők: Varró Elek és Pál Lajos. Pénztárosok: Lőrinczi Béla.

Választmányi tagoknak választottak: Steinburg Ottó, Dr. Mezei Ödön, Sándor Gergely, János János, Gál Mihály, Gyarmathy Sándor, Betegh Pál, Rozsondai István, Kulcsár Ferenc, Svarz Mihály, Tamas István, Kotsag Ignác, Demeter Miklós Szabó Gyula, Pillich Lajos, Sándor Lajos, Márk Mihály, Martin Károly, Janicsák József, Szabó Antal, Elekes György, Szabó Mózes, Szász Béla, Erdős Mihály, Száva Mihály, Maksai Lázár, Boros György, Mihály Béla, Szabó Márton, Lőrincz András, Menyhart János, Györfly István, László Dénes, Hodgyai Géza, Csiki Lőrinc, Józsa Mózes, Duka János, Bíró János Blájer Balázs és Balázs János.

A tárgysorozat az egyesületnek ez évre tervbe vett munkásságának a titkár által való felsorolása u. m. a jelenévi munkálkodás folytatása; értékesítési osztály létesítése, mivel a közgyűlés az értékesítési osztály szervezését már kimondotta; rajok bevásárlása és a tagok közötti kiosztása; az 1911. évi kiállítás előkészítése; előadások és méhészeti ismeretek terjesztése után ki léven merítve, az emlékeztető közgyűlés az elnök záró szavai után véget ért.

Gál Mihály.

KÖZGAZDASÁG.

A Magyar Kereskedelmi Részvénytársaság, mely tudvalevően szűkebb körrel kapcsolatban a meyenkbeli sóbányáknál is nagyszabású tevékenységet folytat és Parajdon szervezett kirendeltséget s üzemtelepet tart fenn február 5-en tartotta tizenkilencedik évi rendes közgyűlését Herzog Péter báró elnöklésével; a jegyzőkönyvet Szalai Béla igazgató ezette. A közgyűlésen előterjesztett igazgatósági jelentés mindenképp utal arra, hogy az általánosságban kevéssé örvendtes közgazdasági helyzet dacára, az elmúlt esztendő alakulása a társaság ügyeinek fejlődése szempontjából igen kedvező volt. A társaság árúüzleteinek előrehaladása mellett kiváltképpen a banküzleti tevékenység méretei nyertek széles kiterjedést, amennyiben a társaság több nagyobb jelentőségű pénzügyi műveletet kezdeményezett, a folyó-banküzletének összes ágait is intenzíven fejlesztette; ennek következtében szükségessé vált a társaság alaptőkéjének felemelése 25 millió koronára, mely művelet teljes sikerrel befejezést nyert. A banküzlet forgalma az összes ágazatokban lényeges gyarapodást mutat. A váltószámítolási üzlet 156 millió koronányi forgalma jóval túlhaladja az előző évit s ennek megfelelően a társaság váltótárcaja is 6 millió koronával megnövekedett. Hasonlóképpen fejlődött a diviza-, inkasszó- és értékpapír adásvételi üzlet, valamint a tőzsdei megbízások forgalma. A Hazai Takarékpénztártól átvett a társaság 15000 darab nyereségmentes s ezeket

ügyfelei körében elhelyezte. A betétek az előző évi 18 millió koronáról 23 millió koronára emelkedtek. Eppígy növekedett meg a váltóüzleti forgalom is, mely üzletággal kapcsolatban az üzletfelek igényeinek könnyebb kielégíthetése céljából a társaság két újabb bankfiókot létesített a székesfőváros területén, továbbá Vácot is. A társaság régebbi alapításai közül a fumei, temesvári és pozsonyi intézetek továbbmenően fejlődtek s magasabb osztályokot fizetnek; a fumei vállalat résztvev az abbáziai Riviere-Bank alapításában, a pozsonyi bank pedig tőkéjét egy millió koronára emelte. A faipar körében fennálló érdekeltségek kedvező eredményeket értek el. Az Egyesült Gipszgyárak Részvénytársaság alaptőkéjét is felemeli. A tornai uradalom konzercialis érdekesítésének haszna a lefolyt év mérlegében van elszámolva, míg viszont a Drávavölgyi H. É. Vasut finanszírozásából eredő jövedelem az új üzletre maradt. Az elmúlt esztendőben a társaság nagyobb jelentőségű pénzügyi műveletei közül felemlíthető: Budapest székesfőváros 20 millió koronás folyószámla kölcsön műveletének lebonyolítása; a Fiume városnak nyújtott újabb 2 és fél millió koronás kölcsönművelet a 200 milliónyi 4. és fél százalékos m. kir. állami pénztárjegyművelet, a nemzetbirodalmi kölcsön és egyéb belföldi és külföldi hasonló természetű szindikátusok lebonyolításában való részvétel; 12 és fél millió korona alaptőkéjű Pécs-Báttaszéki H. É. Vasut finanszírozásának elvállalása az északi „Dráva” Gyujtóárugyár Rt., a „Szegei Gyujtóárugyár Rt. és a Belpálfalvai Portlandcementgyár Rt. megalapítása, valamint a társaság bukaresti érdekeltségének Román Kereskedelmi Rt. céggel 1 millió lei alaptőkével való önállósítás. Az év utolsó negyedében a társaság konzorciumot létesített a Horcort Ifigánia grófnő 40000 kat. holdnyi kiterjedésű uradalmának értékesítésére s e nagy művelet lebonyolíthatása végett megalapította 5 millió korona alaptőkével a Földbirtok- és Telek-Bank Rt.-ot, valamint 2 millió korona alaptőkével a Magyar Gyógyfürdő Rt.-ot; a birtokok értékesítése igen kedvező kilátások között folyamatban van. A áruüzletek közül a kiviteli üzlet alakulásában a Balkán-államokkal várható kereskedelmi szerződések biztató kilátást nyújtanak. A társaság szűkebb körű szervezete: a Magyar Királyi Sójövedék Vezérügynöksége, az elmúlt évben is továbbmenően fejlődést mutat, amit elősegített az a körülmény, hogy a forgalom lebonyolítása ez idén zavartalanul mehetett végbe. A sóeladás mennyisége az előző évek színvonalát meghaladta s az ügyfelek igényei minden irányban tökéletes kielégítést nyertek. Különösen kiemelendő az iparsó használatának terjesztése tekintetében elért igen jele tény újabb előrehaladás, mely újabb összefüggésben van a hazai ipar általános fejlődésével is. Az elmúlt esztendő nagyjelentőségű volt a magyar sókivitel növekedése tekintetében, amennyiben a fontos kiviteli ág hatalmas lendületet nyert különösen Bulgária felé, ahova az előző évinél kétszeresre nagyobb mennyiségű magyar só vitetvén ki, ez az ottani fogyasztásban elsőrangú szerephez jutott. Hasonló térhódítást sikerült a társaságnak elérnie igen nehéz nemzetközi verseny közepette Szerbiában is, ahonnan a magyar só tudvalevőleg két évtized előtt teljesen kiszorult; évek óta tartó erőfeszítések eredményeképpen a szerb jövedékek igazgatóságával tíz év tartamára szerződést kötött, mely évi 70—100000 métermázsa magyar só kivitelét biztosítja.

A kedvezőtlen termés dacára a gépüzlet forgalma igen kielégítő volt s különösen a kiviteli szolgáltatott nagyobb eredményt. A déli gyümölcsaukciók forgalma rendben bonyolódik le; a cserzőanyag-üzlet állandó

lendületei tanusít. Végül a jelentés melegen emlékezik meg arról a súlyos veszteségről, mely a társaságot C. Öke Ferenc miniszteri tanácsos, igazgatósági tag elhunytával sújtotta.

A jelentéssel kapcsolatos zárószámadások szerint a mérleg 2499820 K tiszta nyereséggel zárul. A közgyűlés az igazgatóság ötévesztéseit elfogadva határozatilag kimondta, hogy a tiszta nyereségből a tavalyihoz hasonló osztalékok részvényenként 36 korona fizetésnek ki február 7-től kezdve. A tartóképalap 315000 K dotációval 10 millió koronára emeltessék, a fennmaradó 253621 K pedig az új üzletvisszajárára vitessek át.

A közgyűlés a társaság igazgatóságának új tagjait megválasztotta a kereskedelemügyi minisztérium részéről jelölt Stetina József dr. miniszteri tanácsost, továbbá az intézetnek fennállása óta szolgálatában álló igazgatóját: Szalai Belát, aki a társaság szűkebb körű szervezése érdekében a mi sóbányáinknál is gyakran jár s itt széleskörű társadalmi összeköttetéseket szerzett.

A közgyűlés után megtartott igazgatósági ülés Ország Róbert aligazgatót igazgatóvá nevezte ki, Planer Nándor, Fehér Gyula és Faragó Ármint főtisztviselőket pedig cégvezetői jogosultsággal ruházta fel.

HIREK.

LEON ÁHOZ...

— Vezeklés. —

A te példátlan nemes lelked,
A te szerető hü szíved,
A melyhez fogható e földön
Nem volt még soha senkinek...
— Most tudom csak, hogy kincset
[érnek
S ha újból vissza nyerhetem:
Száz mennyei üdvösségnél is,
Drágább és szentebb lesz nekem.

Elvesztettem ezt a kincset,
Nem örködtem felette jól, —
Vétkes, gondatlan, hibás vagyok,
Nincs mentségem a vád alól...
A felmentés üdve malasztja,
A te két kezembe vagy, —
Oh adj vissza hát önmagamnak,
Leonám, édes angyalom!

Tudom, hogy sokszor bántottalak —
Akaratlanul is talán...
Megkeserítettem jó lelked, —
Miért, hogy be nem vallanám...?
S te néma önmegtagadással
Szenvedtél gyötrő kinokat,
— Ezekre visszaemlékezve
Bántja lelkem a büntudat.

Mit tegyek mást...? — minhogyl
[bevallom

Vétkem, hibám hosszú sorát,
Hisz a töredelmes bűnösnek
A jó Isten is megbocsát...
— Bocsáss meg te is én szerelmem!
Jöjj vissza karjaimba, jöjj! —
Elvesztettnek hitt üdvösségem
Hadd leljem benned újra föl...
(Debreczen) Dr Király Péter.

— Az erdélyi főispánok sorozatával most foglalkozott Khuen-Hédervary. Ez okból számos bizalmi férfiut hivatott föl és a főispánokokra a jelöléseket a velük való megbeszélés után fogja véglegesen elhatározni.

— Egy iparos kitüntetés. A kereskedelmi m. kir. minisztérium Elekes Sándor helybeli kalapos-segédet kiváló szorgalmáért és szakmájában tanusított előhaladásáért 100 korona jutalomban részesítette és dicséret

oklevéllel is kitüntette. A minisztérium értékes jutalmát a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara megbízásából Gyertyánffy Gábor, kamarai tag fogja f. hó 13-án, vasárnap d. u. 2 órakor az iparosok szabad lyceumának keretében Elekes Sándornak ünnepélyesen átadni.

— **A Szent Antal estélyt** ma vasárnap február 13-án este a következő változatos műsorral tartják meg a főgimnázium nagytermében. Ének: Szent Antalhoz Füstös Gyula által. Szavai: Flórián Margit. Cimbalmon játszik: Ferentzi Margit. Szabad-előadást tart: Burger Arthur főgimn. tanár. Zongorán játszik: Dr. Solyósy Lajos. Szavai: Szomesán László, VIII. oszt. tan. Fuvolán játszik: Fábrián Károly. Ének: Szűz Máriához. Az estély elnöknője: Soó Gáspárné. Rendezők: Burnáz Erzsike és Paschek Margit.

— **Az iparosok szabad lyceumában** folyó hó 6-án Tamás Albert róm. kath. főgimn. igazgató tartott nagyszámú hallgató-ág előtt előadást vulkánikus tümenyekről: a kitérésekről, az emelkedésekről és süllyedésekről, valamint a földrengésről. Az érdekes előadás a hallgatóság figyelmét végig lekötötte s az általános érdeklődés csak fokozódott, mikor előadó a vetített képek során, melyekkel előadását kísérte, az aktuális bolygókat: az 1910 A-t és Halleyt is bemutatta. A hallgatóság előadás után hálásan ünnepelte a köztisztelőben álló igazgatót. Folyó hó 13-án Kovács János róm. kath. főgimn. tanár tart előadást.

— **Kálvin estély.** A helybeli református egyházközség, ma február 13-án d. u. 5 órakor, a református kollegium tornacsarnokában tartja ötödik egyházi estélyét. Ezen alkalomra a rendezők a következő érdekes és változatos programot állították össze:

1. A gyülekezet éneke Mint a szép hives patakra, XLII. Zsolt. 1 vers.
2. Szavai Dózsa Sarika. 3. Énekel Bod Etelka, harmoniumon kíséri Schaffent Frigyesné urnó.
4. A modern igazságszolgáltatás érdekességeiből. Irtá: Zsoldos Benő kir. albiró, felolvassa Gönczi Gábor joghallgató.
5. Énekel Gyertyánosi Etus, cimbalmon kíséri Gyertyánosi Ilus.
6. Szavai ** joghallgató.
7. Elnöki zárszó.
8. A gyülekezet éneke. Áld meg Ur Isten, a te népedet. Ezen estélyre a belépés ingyenes. Kegyes adományok új énekes könyvek beszerzésére, szívesen fogadtatnak. Az érdeklődő közönség tisztelettel meghívatik. Rendezők: Felegyházi Mariska és Mezei Kornélia.

— **A kapi-vár** című 3 felvonásos történeti vígjátékot, mely Gabányi Árpád 100 arannyal jutalmazott pályaműve, ma a székykereszturi műkedvelő társulat díszlet és ruhátára gyarapításának céljára előadja Székykeresztúron, a Walter-féle teremben. Az előadásban Pelczér Vilmos, Ujhelyi Józsefné, Szenkovits Lajos, Lőrinczy Erzsébet, Marosán Anna, Somsay Irén, orvath Erzsi, Mántó Anna, Fazekas Pál, Macskássy Lajos, Fenyédi Mihály, Pál Dénes, Fark István, Benedek István, Mészáros Lajos, Herman István, Kárvoszky Viktor, Horváth Irén, Szabó Linuka, Kálnoky Dénes, Sáska István, Horváth Panna, Szabó Mariska és André Gyula szerepelnek.

— **Első Székely Házi Ipari Országos Szövetkezet.** E névvel egy igen

hasznos, a falusi gazdálkodó nép téli allandó foglalkoztatását meghonosító intézmény van szervezve és indul nagyfontosságú utjára Székelyudvarhelyről, a Székelyföld természetes központjáról. Közel másfél évszázadig, fáradtságos munka előzte meg. Nehezen ment a szervezés, hiszen faluról-falura, városról-városra, házról-házra kellett eljárnunk, hogy tagjait összegyűjteni lehessen. Az emberek életükben sokat csalódtak. Nem esoda, ha minden előlük új irányú dolog iránt egyelőre bizalmatlanok. De ha meg ehhez alattomos, aknamunka is foly, akkor a legigazságosabb, legáldásosabb dolog sem mehet oly könnyűn, mint azt a közérdek megkívánna. Az Első Székely Házi-ipari Országos Szövetkezet szervezési munkálata sem ment könnyűn. Sok akadályt kellett utjából elhárítani és még mindig akadnak az ügygyel ismeretlen kishitűek, akik csupa megrögzött szokásból, hogy új csapáson halad, a bizalmatlanság üszkét alattomosán szitogatják a nélkül, hogy ők maguk is tudnák miért. A folyó évi március 1-én Székelyudvarhelyt megtartandó közgyűlésen lesz a tulajdonképpeni alapító letétele ennek az intézménynek. Gyakorlati iparosok és kereskedők állnak az élére, hogy tevékeny munkával fogjanak az építéshez. Ez a szövetkezet gyakorlati tanfolyamokat rendez, megtanítja a népet a forgalomban hozható házi-ipari cikkek elkészítésére. De nemcsak megtanítja az egyes dolgokra, hanem a nép által elkészített produktumokat készpénzért átveszi és azokat megfelelően értékesíteni fogja. Olyan irányú működés lesz ez, amire a székely népnek régen szüksége lett volna. Aki ezt támogatja, munkálja, hazafias dolgot végez és nem gáncs, hanem teljes elismerés illeti. Itt említjük meg, hogy a február 15-ikére kitűzött közgyűlés azért halasztott ez év március 1-ére, mivel a más vármegyékben levő lapok a meghívót az alapszabályszerinti időben nem közölték.

— **A jelmezestély,** melyet a helybeli polgári önképző-kör múlt vasárnap rendezett, minden tekintetben jól sikerült. Az összes bevétel 687 K és a tiszta jövedelem közel 500 K. Felülfizettek: Dr. Válcstik Ferenc 10 K, Vajda Ferenc 5 K, Novák Dávid, Fernengel Gyula 2—2 K, Csillag József 1 K 40 f, olvashatatlán aláírás és a katonatisztek 12 K 60 f, Szabó Ödön 1 K 80 f, Dr. Soó Dénes, Vizhányó István, Darvai Albert, Szentpétery Károly, Burkhárdt Gyula, Konnerth János, Gaskó Gyula, Víz Flóris 1—1 K. Fénya András 1 K 20 f, Hlatky Miklós, N. N., Ferenczi Ferencné, N. N., Biró István vend., Warner Henrik, Bodrogi István, Szibián György 80—80 f. Csillag István, Veress Mihály 60—60 f, Esztogár Gerő 50 f, Ferenczi Ferenc 40 f, N. N. 20 f. Fogadják az egyetlen hálás köszönetét.

— **A Városfalvi Ifjusági Egyesület** f. hó 6-án minden tekintetben fényesen sikerült színelőadással egybekötött táncestélyt rendezett. Az ifj. egyület már negyedszer nyújtott igazi élvezetet a vidékről egybegyűlt közönségnek. Ez alkalommal a „Cigány” c. népszínmű került bemutatásra, a mely az ottani falusi emberek által oly remekül volt előadva, hogy hasonló viszonyok között tökéletesebbet kívánni nem is lehet. Meltán illeti az elismerés Vajda Antal ottani agilis, tevékeny tanító-

aki óriási szorgalommal tanította be a szindarabot. Az egyesület a közművelődés másoldalu terén is szépen működik. Az estély bevétele meghaladja a 200 koronát. Áldás kísérje az életrevaló ifj. egyesület működését, hogy derék vezetőjének sok fáradtsága után legyen meg az az öröme, hogy a társadalmi közboldogság előmozdításában hasznos dolgot művel.

— **Műsoros estély.** A református egyházközség, mint értesülünk, a toronyórára és a temetőért rendezésére tervezett műsoros estélyét márc. hó 12-en fogja megtartani. A rendezőség az estély programjára már végleg megállapodott. Most folynak a szereplők felkérései. Előre is jelezhetjük, hogy érdekesség tekintetében semmi kívánni valót nem hagy fenn.

— **Kereskedőink reklámestélyen,** mely oly jól sikerült, hogy tegnap este még folytatásképpen sorsolással egybekötött újabb táncestélyt rendeztek, — a következő felülfizetéseket vették és hálás köszönettel nyugtázzák: Fernengel Gyula 45 K, Persián János 20 K, Dr. Válcstik Ferencné és Barcsay Károly 10—10 K, Dr. Sebesi János, Dr. Szöllösi Ödön, Frei Armin, Reiner Ferenc, Kammer és Jekelius (Brassó) 8—8 K, Vajda Lajos 6 K, Bagó Gyuláné Vajda Dezső, Rösler és Gábor. Gyertyánffy Gábor, Betegh Pál (belépő jegyének megváltása fejében) 5—5 K, Riemer K. G., Lántzky Sándorné Heitz Vilmos, Gábor Márton, Becsek A., Dr. Solyósy Lajos 3—3 K, N. N. (Budapest), Székely Dénes, Dr. Vass Lajos, Tamás Balázs, Heitz Adolf, Péter János állomásfőnök, Petrovai István vasuti pénztárnok, Tártsy Béla, Sámson Lajos 2—2 K, ifj. Szabó György, Gyarmathy Ákos, Szabó Ödön, Hein Pál 1—1 K, Baróczi Károly, Varga József 80—80 f. Az estélyen szerepelt kedves hölgyeknek ezuton is mély hálával mond köszönetet az Otthon elnöksége.

— **Vetőmag beszerzése.** Mint értesülünk, új termésű luczernából az idén közel sincs annyi, a mennyi szükséges. Sok felől fognak azért olyan ajánlani, mely régi manggal és értéktelen Turkeztánival lesz keverve Répamagból a szükségesnek alig termelt egyharmad része. Hogy mi mindent fognak megpróbálni csiraképes, fajazonos répamag gyanánt eladni a gazdáknak, arról sokat lehetne írni. Ily körülmények között óriási fontossága van a védekezésnek, mely első sorban abból áll, hogy ne induljanak a látszólagos alacsony árak után, hanem ügyeljenek az áru minőségére. Ugyanis a magas árak minden esetre arra készítik egyes magelárusítókat, hogy régi, csiraképtelen mag hozzákeverésével alacsonyabbra szállítsák le az árt s így természetesen az értéket is, miáltal olcsóbb árakat szabhatnak. Ezért ajánljuk, hogy gazdák az idén a legmesszebbmenő garanciát kössék ki úgy gazdasági, mint kerti magvak bevásárlásánál s különösen a külföldi cégektől követeljék, hogy szavatoljanak a magyar mezőrendőrségi törvények szerint, különben nem lehet tőlük kárterítést kapni. Hogy azonban eleje vételessék a sok kellemetlenségnek és súlyos károknak, legajánlatosabb hazai céget igénybe venni, mint p. o. a közkezdelt Mauthner Ödön cs. és kir. udvari magkereskedését Budapesten, mely cég becsületben áll fenn már 36 éve és különben is be van igazolva, hogy a Mauthner-féle magvak a legjobbak és azokban még soha senki sem csalatkozott.

— **A tavaszi haszonállat-összeírás.** A földművelésügyi miniszter körrendeletet intézett valamennyi törvényhatóságához, melyben elrendelet a tavaszi állatösszeírást. A rendelet közérdekű, gazdákat érdeklő rendelkezéseit a következőkben közlik:

Minden állatot és pedig szarvasmarhát, lovat, sertést, juhot és kecskét a legelőre kihajtás előtt, de legkésőbb március hónap végéig, az állategészségügyi vizsgálatnál kapcsolatban fajkor és ivar szerint össze kell írni. Elrendelet a miniszter, hogy valamennyi községi előjáróság, polgármester kellő időben erről az összeírásról szükséges utasítást megkapja. Körültekintő gondnal eszközözlendő az állatösszeírás a tanyákon, kapcsolatos pusztákon és uradalmakban. Utasította a miniszter az állami állatorvosokat, valamint a helyhatósági állatorvosokat, hogy a haszonállatösszeírást ellenőrizzék. Utasítottak az állategészségügyi felügyelők is a szabatos összeírás felügyeletére. Az állatösszeírás adatait járáásokban a főszolgabíró gyűjti össze és április 15-ig az alispánhoz terjeszti be. Május elsején az egész anyagot föl kell terjeszteni a miniszterhez. Kivételnek a magas, havasi fekvésű községek, ahol az állatösszeírás adatainak számbavétele és felküldése május 15-ig halasztható.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.*

Tisztelt Szerkesztő ur!

Becses lapja folyó évi 6-ik számában Kriza Sándor ur tollából „Unitárius vallású testvéreink egyházi belső békéjének megóvása érdekében” megjelent ismertető közleményre vonatkozólag — ha már Kriza úr e tárgyat a nagyközönség elé hozta — meg kell jegyeznünk annyit, hogy azt a határozati javaslatot „a Homoródalmási unitár. egyházközség közgyűlése”, sem más gyűlése, sem nem tárgyalta, sem határozattá nem emelte, sem jegyzőkönyvébe nem ígatta.

Az egyházközség — mikor szükség van arra — tudni fogja módját annak, hogy felsőbbsege iránt érzett őszinte és tiszteletteljes ragaszkodásának minő formában adjon kifejezést.

Szíves üdvözléssel lévén a Homoródalmási Unitár. egyházközség előjárósága nevében a T. Szerkesztő urnak:

Homoródalmás, 1910. február 8.

Ajtay János, Szabó László
lelkész, elnök, keblől gondnok,
az egyh. főtanács tagja, társ elnök.

Sebestyén Ferenc, Péterffy Áron,
egyh. pénztárnok, egyh. jegyző, énekv.

*E rovat alatt közöltékért a beküldő a felelős. Szerk.

Kanyaró után

a legkomolyabb betegségeknek bizonyos elejét veszi a SCOTT-féle EMULSIÓ. Az egészség gyors visszaszerzése meglepi mindazokat, akik először tesznek kísérletet a

Scott-féle Emulsióval.

A SCOTT-féle Emulsió csakis annak köszönheti nagy hírnevét, hogy összes alkatrészeiben fenntartja legnagyobb fokú tisztaságát. Nagyon megfelelő az elkenyézett inyek és a meggyengült emésztésnek.

A SCOTT-féle EMULSIÓ a legkiválóbb.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f. Kapható minden gyógytárban.

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer végig kell járni, a használati kézikönyvben van.

Ne idővazzék, ha fáj a feje, **Beretvás-dasztillát** hanem használjon azonnal

amely 10 perc alatt a legmakacsabb migrain és fejfájást elmulasztja. — Orvosok által ajánlva. **Ara 1.20.** Kapható minden gyógyszerésznél és dobozzal ingyen postai úton. **Beretvs Tamás** Kispesztén. — szállítás.

